

C16 – ECO2

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2008-2009

9 oktober 2008

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, WERK EN SOCIALE ECONOMIE

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Bart Van Malderen tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de verhoging van het minimumloon voor werknemers in beschutte en sociale werkplaatsen

1

Voorzitter: de heer Eric Van Rompuy

Vraag om uitleg van de heer Bart Van Malderen tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de verhoging van het minimumloon voor werknemers in beschutte en sociale werkplaatsen

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Mevrouw de minister, mijnheer de voorzitter, geachte collega's, in het aflopende interprofessioneel akkoord tussen de sociale partners is afgesproken dat het minimumloon tweemaal verhoogd zal worden met telkens 25 euro. De eerste maal is dat gebeurd op 1 april 2007. Het is in deze barre tijden voor de koopkracht een goede zaak dat werknemers die voor dit loon werken, een beetje meer in hun loonzakje krijgen. Dit initiatief kan dus alleen maar toegejuicht worden.

Het is ook duidelijk dat het voor een specifieke sector zoals de beschutte en sociale werkplaatsen, waar heel wat mensen aan het minimumloon werken en die een gesubsidieerde sector is, een zeer zware en onvoorziene kost om dragen was. Vanuit de federale regering en vanuit de Vlaamse Regering zijn daarop gemeenschappelijke inspanningen gedaan om in middelen te voorzien om deze meerkost op te vangen en de tewerkstelling van de kansengroepen die er tewerkgesteld zijn, niet in het gedrang te laten komen.

Vlaanderen heeft hiervoor in 2007 3,6 miljoen euro gereserveerd voor ongeveer 12.000 mensen in beide sectoren. Op 1 oktober 2008 diende het gewaarborgde minimumloon volgens het interprofessioneel akkoord nogmaals verhoogd te worden met 25 euro per maand. Ook nu is de afspraak dat de beschutte en sociale werkplaatsen deze meerkost niet zelf dienen te dragen en dat er een inspanning komt van de Vlaamse en de federale regering om op die manier de tewerkstelling van de vele werknemers in de beschutte en sociale werkplaatsen te kunnen blijven verzekeren. Het gaat om bijna 13.000 werknemers die een verhoging zouden krijgen.

Wat is de stand van zaken in dit dossier zowel wat Vlaanderen betreft als wat het federale niveau betreft?

De voorzitter: Minister Van Brempt heeft het woord.

Minister Kathleen Van Brempt: Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, de hele Vlaamse Regering en ikzelf zijn er absoluut voorstander van om de werknemers in de beschutte en sociale werkplaatsen te kunnen laten genieten van de verhoging van het minimumloon,

dat al niet hoog is. De Vlaamse Regering heeft dus voor de nodige budgettaire middelen gezorgd zodat de Vlaamse Regering, samen met de federale regering, haar verantwoordelijkheid kan opnemen.

Voor de eerste verhoging met 25 euro heeft de federale regering voorzien in een maatregel die de globale kost voor de werkgevers vermindert. Door een aanpassing van de structurele vermindering wordt ervoor gezorgd dat de werkgevers maar een beperkt deel van de verhoogde patronale lasten effectief dienen te betalen. Voor de beschutte en sociale werkplaatsen gaat het voor 2007 om een tussenkomst van bijna 1 miljoen euro. De Vlaamse Regering heeft dan de beslissing genomen om de resterende meerkost te dragen. Voor 2007 is hiervoor 3,6 miljoen euro gereserveerd en doorgestort aan de respectievelijke beschutte en sociale werkplaatsen.

Op 1 oktober 2008 zou inderdaad opnieuw een verhoging van het minimumloon – de tweede stap van 25 euro – gerealiseerd moeten worden. Als bevoegde minister heb ik al proactief de nodige budgetten laten reserveren binnen de Vlaamse Regering om ook deze meerkost binnen de sectoren te kunnen dragen. Voor 2008 is hiervoor in een budget 6,3 miljoen euro voorzien, daarbij al inbegrepen de verhoging op 1 oktober. Alles is dus klaar vanuit Vlaanderen om ervoor te zorgen dat de werknemers in de beschutte en sociale werkplaatsen hun extra loon kunnen krijgen. Via de extra budgetten wordt ervoor gezorgd dat deze verhoging voor de werkgevers geen onoverkomelijke kost betekent.

Maar er zijn nog twee problemen op het federale niveau. De cao die de rechtsbasis moet geven voor de verhoging, is – zo blijkt nu – nog niet aanwezig. Dit is een streep door de rekening voor de vele werknemers, onder meer in de beschutte en de sociale werkplaatsen, die hierdoor in de onzekerheid terechtkomen. Doordat er geen cao is, hebben wij als beleid ook geen rechtsgrond meer om de input van extra budgetten ten aanzien van de sector te rechtvaardigen.

Vanuit de federale regering is er momenteel nog geen enkel concreet resultaat voor een mogelijk engagement dat zij willen nemen om een deel van deze nieuwe meerkost te compenseren. Vanuit de filosofie dat dit de eerste keer wel is gebeurd, ga ik er toch van uit dat dit nu ook het geval zal zijn. De vraag is door ons al gesteld aan de federale regering – op 24 juli 2008 aan het kabinet van minister Milquet – maar tot op heden hebben wij nog geen enkel schriftelijk antwoord ontvangen en hebben wij ook nog geen koninklijk besluit gezien dat een aanpassing van de structurele vermindering doorvoert.

Ook in de begroting 2008 is momenteel geen spoor te vinden dat de federale regering een inspanning zal doen voor de werkgevers.

Dat stelt mij voor een groot probleem, want we willen natuurlijk komen tot een billijke tussenkomst en niet tot overcompensatie van de sectoren. Maar de berekening wordt wel heel moeilijk als we op de deadline nog niet weten wat de tussenkomst van de andere partner gaat zijn. Op vrijdag 3 oktober is er een schrijven vertrokken naar de federale regering met de vraag om snel duidelijkheid te brengen in de tussenkomst die zij al dan niet zal doen zodat wij de juiste bedragen kunnen betalen aan de sectoren.

Ik heb aan de sectoren gezegd dat zij moeten afwachten wat de onderhandelingen tussen de sociale partners gaan opleveren. Ik hoop nog steeds dat de betreffende cao ook effectief ondertekend zal worden. Vandaag hebben we vernomen dat de cao naar alle waarschijnlijkheid morgen zal worden ondertekend. Dit zou dus betekenen dat morgen dit eerste obstakel is opgeruimd. Over een federale tussenkomst in de meerkost heb ik tot op vandaag nog niets vernomen.

Omdat ik echter niet wil dat juist de meest kwetsbare werknemers het slachtoffer worden van de federale besluiteloosheid, heb ik beslist om vanaf 1 oktober de voorschotten voor de beschutte en sociale werkplaatsen al te verhogen met het voorziene budget, om zodoende de meerkost voor de beide sectoren te minimaliseren. In het slechtste geval dienen de budgetten bij de definitieve afrekening teruggevorderd te worden, maar normaal gezien betekent dit al een voorafname in afwachting van een te verwachten beslissing.

Het mag duidelijk zijn dat deze vertragingen en onduidelijkheid niet positief zijn voor het vertrouwen van de werknemers. Dat is des te frustrerender omdat het hier om redenen gaat die buiten mijn wil en mogelijkheid liggen om ze op te lossen. Maar we zorgen ervoor dat de

sector niet in de problemen komt en het engagement tegenover de werknemers kan waarmaken.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord, dat aan duidelijkheid niets te wensen overlaat. Ik wil toch wel benadrukken dat ik mij zorgen maak. Er resten ons nog 14 dagen en dan moeten de lonen uitbetaald worden. Vlaanderen doet zijn werk – proactief – en is zelfs gul te noemen als u nu al de voorschotten betaalt. Ik hoop dat de cao ondertekend wordt zodat er een rechtsbasis is om de verhoging door te voeren.

Het is duidelijk dat het probleem op het federale niveau ligt. Dat stemt me zorgelijk. We kennen intussen de performantie van het federale niveau. Ik vrees dat we – gezien de conjuncturele ontwikkeling, en dat in een sector die een moeilijke periode achter de rug heeft – de federale overheid zullen moeten aanporren. U doet dat. Ik hoop dat de brief die bevrijdend zal zijn voor 13.000 mensen, snel in uw brievenbus valt.

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Mevrouw de minister, vorig jaar hadden we een discussie over wie er een bijpassing kreeg en wie niet. Er is een verschil tussen de beschutte werkplaatsen die reeds meer dan het minimumloon betalen en de beschutte werkplaatsen die dat niet doen. Er is toen gezegd dat er alleen zou worden bijbetaald tot het nieuwe minimumloon. De beschutte werkplaatsen die al iets extra deden voor hun werknemers, kregen dus niets bij. De beschutte werkplaatsen die het strikte minimum betaalden, kregen het maximum. Wordt dezelfde lijn aangehouden?

Minister Kathleen Van Brempt: Ja.

De voorzitter: Het incident is gesloten.